

[Finansministeren.]

at det under Behandlingen af Forslaget om Udskrivning af de personlige Skatter blev fremhævet af Partiets Ordfører, at man inden for Partiet nærede den Opfattelse, at de ekstraordinære Udgifter, der nu er Tale om, fortrinsvis bør søges dækket gennem Skatter og ikke gennem Laan. Det maa derfor forbavse, at man i den Betænkning, som nu er afgivet, kan erklære, at man rent principielt maa afvise Pligten til at være medvirkende ved Gennemførelsen af skattemæssige Krav fra Regeringens Side, „uanset de Aarsager, der har fremkaldt det aktuelle Skattebehov“. I det sidste ligger jo i Virkeligheden en Erkendelse af, at de almindelige Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har fremført angaaende Regeringens økonomiske Politik gennem den forudgaaende Tid, ikke gælder med Hensyn til den Skatteudskrivning, der her er Tale om. De 300 Mill. Kr., der her er Tale om, skal udskrives ganske uden Hensyn til Fortiden, om jeg saa maa sige. Det drejer sig om Udgifter, der alene er dikteret af de ekstraordinære Forhold, vi er inde i.

Jeg gaar ogsaa ud fra, at det er Venstres Opfattelse, at de direkte Skatter efter den Forhøjelse, som for nylig er sket, har naaet en saadan Højde, at det ikke er muligt at foretage en yderligere Udskrivning paa dette Grundlag. Man henvises da til den indirekte Beskatning, og naar det er Tilfældet, kan man kun beklage, at et Parti som Venstre med det Ansvar, et Parti af den Størrelse dog maa føle og staa ved, kan undlade i en saadan Situation at være medvirkende til Løsningen af det finansielle Problem, vi her staar over for.

Der kunde naturligvis i øvrigt være Anledning til Bemærkninger, baade yderligere Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og Bemærkninger til andre ærede Talere, men jeg gaar ud fra, at man i Erhvervslivet i høj Grad ønsker, at Døgnet, vi er inde i, ikke skal gaa til Ende, uden at dette Lovforslag er gennemført. Det skal jo ogsaa til Behandling i det andet høje Ting.

Jeg skal derfor afstaa fra yderligere Bemærkninger, idet jeg kun til Slut i Anledning af en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Korsgaard om, at der ingen Glæde var ved Fremsættelsen af dette Lovforslag, skal sige: Nej, der er saa sandelig ingen Glæde ved Fremsættelsen af et saadant Lovforslag, og jeg føler heller ikke nogen særlig Glæde ved det. Det er et Lovforslag, som under andre Forhold end dem, vi i Øjeblikket lever under, ikke vilde være blevet fremsat

af denne Regering. Det er fremsat under Indtryk af den alvorlige Situation, som vi staar i, og som maa ventes at blive yderligere skærpet i den kommende Tid. Det er fremsat for at søge saa vidt muligt at holde det økonomiske Kredsløb gaaende paa en saadan Maade, at de færrest mulige Forstyrrelser kommer ud af Importbegrænsningen og de Vanskeligheder, vi i øvrigt er inde i. Men selv om man ikke fremsætter et Forslag som dette med Glæde, tror jeg dog paa den anden Side at have Lov til at sige, at lykkes det det danske Samfund at komme igennem de Vanskeligheder, vi nu er ude for, kun med Ofre af den Art og det Omfang, der her er Tale om, har vi alligevel Grund til at prise os lykkelige.

Ordføreren (Gustav Pedersen): Den Diskussion, der er fulgt efter Forelæggelsen af Betænkningen, har mindre været en Diskussion om Betænkningen end en Fortsættelse af den Diskussion, der fandt Sted under første Behandling af Lovforslaget. Jeg har ikke mange Bemærkninger at gøre til den Del af Diskussionen ud over at understrege, at alle de Bemærkninger, der er faldet, og som henviser til Sammenligning med tilsvarende Diskussioner paa et eller andet Tidspunkt, ikke har nogen som helst Berettigelse. Der er ikke noget Menneske, som med Skygge af Ret kan paastaa, at den Situation, vi befinder os i i Dag, kan sammenlignes med nogen af de Situationer, vi har befundet os i paa de Tidspunkter, hvor Diskussioner om Lovforslag af den Karakter tidligere har fundet Sted. Jeg synes, at man i alt Fald i høj Grad ser bort fra, at Tilstanden er en saadan — og det gælder i særlig Grad, naar det drejer sig om vor Forbindelse med Omverdenen —, at der ikke er Plads for nogen Sammenligning.

Jeg vil saa blot med Hensyn til den Diskussion, der har fundet Sted om Arten af disse Afgifter, sige, at det er i hvert Fald haabløst at diskutere med Partiet Venstre om disse Forhold, naar Partiet i sin Betænkning, hvoraf jeg gerne vil bringe et ganske kort Citat, skriver, at Mindretallet principielt maa „afvise en Pligt for Oppositionen til at være medvirkende ved Gennemførelsen af skattemæssige Krav fra Regeringens Side, uanset de Aarsager, der har fremkaldt det aktuelle Skattebehov“.

Naar Partiet Venstre overhovedet ikke vil paatage sig noget Ansvar, uanset til hvilke Formaal Beløbene skal anvendes, er det ørkesløst at diskutere Enkeltheder i et Skatteforslag med Partiet.